

Nu har ministeren en lille eksklusiv kreds af partier omkring sig. Ministeren har en branche, der stopper al udvikling. Ministeren har en kæmpe opposition her i Folketinget, og ministeren har en rasende befolkning, som nu skal ud-sættes for en af historiens største licensstigninger. Og hvorfor? Bare fordi et medieforlig skulle forhandles på plads fra ministerbilens bagsæde og Karin Højgaard's private bolig i Hasle ved Århus.

Vi mener, ministeren har dummet sig, at ministeren har gjort dansk mediepolitik en bjørnetjeneste, og at ministeren har ødelagt muligheden for at få en konstruktiv medieudvikling på denne side af et folketingsvalg, og det skal vi beklage dybt.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Forhandlingsforløbet er der jo sagt ganske meget om allerede i den her debat. Derfor har jeg bare lyst til at knytte et par kommentarer til Frihed 2000's ordførers karakteristik af sig selv i forhold til det medieforlig, som vi nu skal have en afløser for.

Og jeg vil gerne helt bekræfte både det, at Frihed 2000 har været loyal, at man har været konstruktiv, jeg vil også gerne tilføje hjælpsom, i forhold til de forhandlinger, der har været, både da vi indgik forliget og de mange gange, hvor vi har været samlet siden. Jeg ved ikke, hvad det her kan bruges til, men jeg har bare lyst til at gøre denne bemærkning og bekræfte, at Frihed 2000 har været en overordentlig loyal, hjælpsom og konstruktiv medspiller.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Jeg vil gerne sige tak for en lang og grundig debat og samtidig benytte lejligheden til at præcisere et par ting, bl.a. hvad public service er.

Som jeg sagde i min første tale, er public service et sammenhængende tv- og radiosystem, som tilsammen sikrer et programudbud til hele befolkningen. Regeringen støtter altså ikke den snævre definition, som nogle partier lægger op til, nemlig at public service er det, der er tilbage, når de kommercielle stationer har sendt det, de vil – forstå det på den måde: det, der kan betale sig.

Vi siger nej til niche-tv. Der skal være noget for alle, for de kulturelle mindretal, for de brede befolkningsgrupper. Der skal være nyheds- og aktualitetsudsendelser. Der skal være kulturprogrammer, underholdningsprogrammer og

sportsudsendelser, som er lavet på dansk og møntet på et dansk publikum. Det er det, regeringen vil, og det er det, vi har fået. Og det vil jeg gerne takke vores forligspartier for.

Tidligere har public service-begrebet først og fremmest været knyttet til nogle institutioner. I rigtig gamle dage var public service-stationen Danmarks Radio, og siden hen kom TV2 til.

Det fornyende i medieaftalen er, at vi nu går ind og i højere grad definerer, hvad indholdet er i public service-virksomheden. Altså i stedet for bare at give penge til to store institutioner og så regne med, at det er public service, vi får, så går vi med det her medieforlig ind og siger meget mere om: Hvad er det for en public service-ramme, vi ønsker? Vi går ind og definerer mere og mere præcist, hvad det er for en ramme, som friheden – og der tænker jeg selvfølgelig på den programmæssige frihed – skal udøves inden for.

Så det er altså ikke rigtigt, når hr. Kristian Jensen siger, at med det her medieforlig giver vi bare penge til mursten og institutioner. Det nye er netop, at vi går væk fra kun at tale om public service i relation til institutioner og i højere grad går ind og gør public service til et spørgsmål om indhold.

Efter forligspartiernes opfattelse er der noget, vi kan gøre bedre på public service-området. Der er nogle områder, som vi skal gøre mere for. Vi skal gøre mere i forhold til mindretalsgrupperne. Vi skal gøre mere i forhold til de handicappede. Vi skal sats mere på dansk kunst og kultur, og vi skal gøre undervisning til en public service-forpligtelse. Det er altså nogle af de satsningsområder, vi har, forligspartierne og regeringen.

Samtidig siger vi også, at public service skal udvides til Internettet, for Internet er det af de nye medier, som vil tegne fremtidens medie-billede.

Forligspartierne er endvidere enige om, at på radiosiden er der noget, vi mangler. Vi mangler en kanal, der sender mere klassisk musik, der sender aktualitets- og samfundsprogrammer. Det er i hvert fald en af de ting, vi er enige om at der mangler. Vi er også enige om, at der mangler et alternativ til den eksisterende Radioavis.

De sidste ting har vi fået ved at gå ind og definere nogle meget præcise krav til udbud af de to ledige radiokanaler. Vi går altså ind og ser: Hvad er det, vi vil have? Hvad er det, vores ønsker er? Og de, der så kommer med det bedste